

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 453
Din 23.07.2008

Dosar nr: 310/2008

Petiția nr: 5738 din data de 15.04.2008

Petent: Asociația Forumul Judecătorilor din Oltenia

Obiect: neacordarea primelor de concediu pentru judecători

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. Asociația Forumul Judecătorilor din Oltenia, cu sediul în Slatina, Bd. A.I. Cuza, nr. 29, bl. S14, sc C, ap. 8, jud. Olt

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Justiției, str. Apollodor, nr. 19, sect. 1, București

I.3. Procedura de citare

Colegiului Director al CNCD a citat părțile la sediul său pentru zilele de 20.05.2008 în vederea audierii. Părțile au fost absente, procedura citării a fost legal îndeplinită.

II. Obiectul sesizării și susținerile părților

Prin adresa nr. 5738/15.04.2008, petenta arată că prin OUG nr. 146/2007 s-a reglementat obligativitatea acordării sumelor de bani reprezentând prime de vacanță mai multor categorii de salariați din sistemul public. În fapt, legiuitorul a recunoscut obligația de plată a acestor prime inclusiv magistraților, ale căror drepturi bănești erau reglementate de Lege anr. 50/1996, așa cum reiese din art. 1 alin 2: „*Intră în categoria personalului căruia îi sunt aplicabile prevederile prezentei ordonanțe de urgență, conform alin. (1): funcționarii publici, funcționarii publici cu statut special, personalul auxiliar din sistemul justiției, membrii corpului diplomatic și consular al României, precum și alte categorii de personal care beneficiază de prima de concediu de odihnă în baza legilor speciale*”. Petenta susține că rațiunea acestui text de lege constă în faptul că legiuitorul a intenționat să acorde prima de vacanță tuturor categoriilor de bugetari care au beneficiat de aceste drepturi, care au fost suspendate de la aplicare printr-o succesiune de acte normative din pricina constrângerilor bugetare din perioada 2001-2006 impuse anual de organismele financiare internaționale. Mai arată petenții că neacordarea acestor drepturi și către magistrați ar duce la crearea unei inechități de natură socială și juridică și la discriminarea acestei categorii profesionale, cu atât mai mult cu cât art. 1 alin 2 din OUG 146/2007 stabilește că dispozițiile legale respective sunt aplicabile

funcționarilor publici și altor categorii de personal care beneficiază de prima de concediu de odihnă în baza legilor speciale. Petenta își întemeiază solicitarea pe prevederile art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ale art. 21 alin. 1 din OG nr.137/2000, republicată.

Prin adresa nr 58869/19.05.2008, înregistrată la CNCD cu nr. 7133/20.05.2008, Ministerul Justiției a comunicat următoarele:

- Reglementarea prin lege sau printr-un alt act normativ a unor drepturi în favoarea unor persoane excede cadrului legal stabilit prin Ordonanța Guvernului nr. 137/2000.
- Petenții au invocat în mod eronat o stare de discriminare întrucât magistrații nu se află în aceeași situație juridică cu cea a categoriilor beneficiare potrivit OUG nr. 146/2007.

III. Motivele de fapt și de drept

În drept, conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare "orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice", iar alin 2 prevede că „sunt discriminatorii prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), fata de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criteriile sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare”. Alin. (3) prevede că „orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale”.

O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții :

- Existența un tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)
- Existența un criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*
- Tratatamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

- Tratatul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

Potrivit art. V din OUG nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției modifică OG nr. 137/2000 în sensul că „**Sesizările având ca obiect măsurile legislative adoptate în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar nu intră în competența de soluționare a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării**”.

Examinând cererea și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că soluționarea obiectului petiției nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite prin O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 19⁵ alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Soluționarea faptelor prezentate nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform O.G. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare.
2. Clasarea dosarului
3. O copie a prezentei hotărâri va fi comunicată părților

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

Nu este cazul;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Potrivit art. 20 alin 9, hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii. Potrivit art. 20 alin. 10, hotărârile emise potrivit prevederilor alin. (2) și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE ANA MONICA - Membru

Data redactării 5.08.2008